

SENATUL ROMÂNIEI
Nr. 4663 / 23-10-2025

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI
CANCELARIA PREȘEDINTELUI

Biroul permanent al Senatului
45 / 24. 10. 2025

Dosar nr.4433A/2025

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ
NR. 1 2395 / 23 OCT 2025

Domnului Mircea ABRUDEAN
PREȘEDINTELE SENATULUI

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Președintele României referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.153/2024 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale (PL-x nr.4/2025).

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 3 noiembrie 2025 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 12 noiembrie 2025.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

Prof.univ.dr. Elena Simina TĂNĂSESCU

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
Dosar nr. 4433A / 2025

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 1 2365 / 22 OCT 2025

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 22 octombrie 2025

**Doamnei ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU
PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE**

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulez următoarea

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE asupra

**Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2024
privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale**

La data de 09.04.2025, Parlamentul României a transmis Președintelui României, în vederea promulgării, Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2024 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale (PL-x nr. 4/2025).

În forma sa inițială, Legea transmisă la promulgare a aprobat, fără modificări sau completări, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2024 care are ca obiect de reglementare stabilirea unor măsuri de reorganizare a Guvernului, având în vedere Hotărârea Parlamentului României nr. 33/2024 pentru acordarea încrederii Guvernului.

În ceea ce privește parcursul legislativ al legii criticate, în data de 17.04.2025, Președintele României a formulat o cerere de reexaminare, motivând faptul că actul normativ instituie măsuri privind organizarea Guvernului, care, potrivit art. 73 alin. (3) lit e) din Constituția României, fac parte din domeniul legilor organice. Dat fiind faptul că legea a fost adoptată tacit de prima Cameră sesizată, ca lege organică, respectiv adoptată de Senat, Cameră decizională, ca lege ordinară, Președintele României a solicitat reanalizarea caracterului legii și adoptarea sa în mod similar în ambele Camere.

În urma parcugerii procedurii de reexaminare, legea a fost adoptată atât de Camera Deputaților, în calitate de primă Cameră sesizată, cât și de Senat, în calitate de Cameră decizională, ca lege organică, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituție.

În cadrul procedurii de reexaminare, distinct de adoptarea legii ca lege organică, Senatul, la propunerea Comisiei pentru administrație publică a introdus o serie de modificări, printre care:

- modificarea art. 10 alin. (3) din OUG nr. 153/2024 în sensul că *„Încadrarea/numirea personalului din cadrul ministerelor reorganizate se face cu stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare la nivelul maxim aflat în plat la data reorganizării, pentru aceeași funcție, categorie, clasă, grad, treaptă și gradație de vechime, precum și cu respectarea sistemului ierarhizării funcțiilor publice”;*

- modificarea Anexei nr. VIII din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în sensul includerii Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului în lista instituțiilor care beneficiază de sporul de 15% pentru complexitatea muncii prestate.

La data de 15 octombrie 2025, Parlamentul, în urma reexaminării, a transmis Președintelui României, în vederea promulgării, actul normativ în forma modificată, potrivit amendamentelor propuse de Comisia pentru administrație publică și votate de Senat.

Având în vedere procedura de adoptare a legii criticate în etapa reexaminării, precum și conținutul normativ al acesteia, apreciem că legea dedusă controlului de constituționalitate încalcă prevederile art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1) și (2), art. 77 alin. (2), art. 111 alin. (1), art. 138 alin. (5), art. 147 alin. (4) din Constituția României, pentru motivele expuse în cele ce urmează.

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, în cazul unei legi adoptate în urma cererii de reexaminare, *„indiferent că o cerere de reexaminare a fost admisă/admisă în parte/respinsă, pot forma obiectul controlului a priori de constituționalitate numai dispozițiile legale supuse unor intervenții legislative în procedura de reexaminare, precum și procedura de adoptare a legii în urma cererii de reexaminare, cu titlu exemplificativ, reținându-se cvorumul de ședință, majoritatea de vot sau ordinea de sesizare a Camerelor Parlamentului”* (Decizia nr. 334/2018, par. 32, Decizia nr. 452/2018, par. 32).

În conformitate cu art. 77 alin. (2) din Constituție și având în vedere conținutul normativ al legii în forma rezultată în urma procedurii de reexaminare, considerăm că prezenta sesizare de neconstituționalitate este admisibilă pentru următoarele motive ivite în procedura de adoptare a legii în urma cererii de reexaminare.

1. Încălcarea art. 77 alin. (2) și art. 147 alin. (4) din Constituție

În conformitate cu dispozițiile art. 77 alin. (2) din Constituție, înainte de promulgare, Președintele României poate cere Parlamentului, o singură dată, reexaminarea legii. Norma constituțională nu dispune însă cu privire la prevederile ce trebuie să fie reexamine, ca urmare a cererii formulate de Președintele României. În acest context, printr-o bogată jurisprudență, Curtea Constituțională a statuat că reexaminarea legii de către Parlament trebuie să se restrângă la obiecțiunile menționate în cererea Președintelui României, iar în situația în care se dă o altă redactare unor texte sau se completează legea cu noi reglementări, urmează să se asigure corelările necesare cu textele care au făcut obiectul cererii Președintelui României. Cererea de reexaminare nu poate afecta statutul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării și are ca efect reluarea procesului legislativ, cadru în care

Parlamentul poate modifica sau completa legea în sensul cerut de Președinte, poate menține legea în forma adoptată inițial sau, dimpotrivă, ținând seama și de punctul de vedere al Președintelui, o poate respinge (Decizia nr. 355/2007, Decizia nr. 991/2008, Decizia nr. 682/2008, Decizia nr. 1.596/2011, Decizia nr. 1.597/2011, Decizia nr. 924/2011, Decizia nr. 1.598/2011).

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut încălcarea limitelor reexaminării atât în situația în care Parlamentul a modificat prevederi fără legătură cu conținutul cererii de reexaminare, cât și în situația în care Parlamentul a modificat prevederi menționate în cererea de reexaminare, însă într-un alt sens decât cel solicitat de Președintele României. Astfel, prin Decizia nr. 452/2018, par. 33-34, Curtea Constituțională a reținut că modificarea unor norme menționate în cererea de reexaminare, dar într-un alt sens decât cel cerut de Președintele României, fără legătură cu argumentele cererii de reexaminare, reprezintă o depășire a limitelor cererii de reexaminare, cu încălcarea art. 77 alin. (2) din Constituție.

Totodată, prin Decizia nr. 63/2018, par. 46, Curtea Constituțională a statuat că: *„Limitele sesizării Parlamentului pentru reexaminarea legii sunt definite de cererea de reexaminare. Având în vedere scopul cererii de reexaminare, respectiv îmbunătățirea actului normativ, nu se poate admite ca reexaminarea să aibă drept consecință adoptarea unei legi cu contradicții sau necorelări între texte, astfel că, în virtutea regulilor de tehnică legislativă, necesitatea coerenței reglementării impune completarea unor texte din lege care nu au făcut în mod expres obiectul cererii de reexaminare. Această practică este în beneficiul reglementării și nu afectează limitele reexaminării, admiterea unor obiecții din cererea de reexaminare putând antrena modificări cu privire la toate sau doar la unele dintre dispozițiile legii în cauză, ceea ce impune corelarea tuturor prevederilor acesteia, chiar prin eliminarea sau abrogarea unor texte. Astfel, Curtea a constatat că, în aplicarea normei constituționale cuprinse la art. 77, Parlamentul trebuie să reexamineze toate textele de lege la care face referire cererea Președintelui României, precum și pe cele care au legătură cu acestea, asigurându-se succesiunea logică a ideilor și coerența reglementării. În acest context se impune a fi modificate chiar și unele*

dispoziții ale legii care nu au fost în mod expres cuprinse în cererea de reexaminare, dar care sunt în mod indisolubil legate de acestea. În cadrul acestei proceduri, în situația în care se dă o altă redactare unor texte sau se completează legea cu noi reglementări, urmează să se asigure corelările necesare dintre textele care au făcut obiectul cererii Președintelui României și celelalte dispoziții ale legii. Pentru aceleași rațiuni, dacă cererea de reexaminare vizează doar aspecte punctuale sau dispoziții concrete din lege, iar, în economia actului normativ, acestea se dovedesc a fi esențiale, întrucât constituie fundamentul reglementării, lipsa lor afectând însăși filosofia actului normativ, apare cu evidență faptul că înlăturarea, eliminarea lor va prejudicia întregul act și va conduce la respingerea legii în ansamblul său”.

În cadrul cererii de reexaminare, Președintele României a supus atenției Parlamentului faptul că: *„Din perspectiva criteriului material, domeniul reglementat prin actul normativ supus aprobării – ce instituie măsuri privind organizarea Guvernului – aparține legilor cu caracter organic și, în consecință, legea transmisă spre promulgare trebuia să urmeze același regim juridic ca cel al ordonanței, deci să se supună rigorilor constituționale în ceea ce privește procedura parlamentară de adoptare a legilor organice, în temeiul art. 73 alin.(3) lit. e) și art. 76 alin.(1) din Legea fundamentală. De altfel, ordinea camerelor – astfel cum a fost parcursă de legea supusă reexaminării, respectiv Camera Deputaților, în calitate de primă Cameră sesizată și Senatul, în calitate de Cameră Decizională – nu își găsește justificare decât prin prisma admiterii caracterului organic al legii”.* Astfel, rezultă că argumentele Președintelui României au vizat strict procedura de adoptare a legii din perspectiva caracterului actului normativ de lege ordinară/organică.

În această etapă a reexaminării, Parlamentul nu s-a rezumat la aspectele menționate în cererea Președintelui României, respectiv caracterul legii, ci a intervenit nu numai prin modificarea art. 10 alin. (3) din OUG nr. 153/2024, fără legătură cu obiectul cererii de reexaminare, ci și cu o soluție legislativă nouă, prin modificarea unui alt act normativ, respectiv Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Astfel, față de forma inițială, a ordonanței care prevede la art. 10 alin. (3) *„Încadrarea personalului preluat potrivit alin. (2) se realizează cu respectarea procedurii și regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal și cu menținerea drepturilor salariale avute la data preluării”*, în etapa reexaminării, prin legea de aprobare, acest articol a fost modificat în sensul că *„(3) Încadrarea/numirea personalului din cadrul ministerelor reorganizate se face cu stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare la nivelul maxim aflat în plată la data reorganizării, pentru aceeași funcție, categorie, clasă, grad, treaptă și gradație de vechime, precum și cu respectarea sistemului ierarhizării funcțiilor publice”*.

De asemenea, Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice a fost modificată prin introducerea în cadrul Anexei nr. VIII la Capitolul I, litera A, punctul I, punctul 3 de la notă, precum și la Capitolul II, litera A, punctul I, punctul 3 de la notă a Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului în lista instituțiilor care beneficiază de sporul de 15% pentru complexitatea muncii prestate. Modificările vizează atât funcționarii publici din cadrul instituției, cât și personalul contractual. Astfel, potrivit art. II: *«Anexa nr. VIII din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează: 1. La Capitolul I, litera A, punctul I, punctul 3 de la notă va avea următorul cuprins: „3. Funcționarii publici din cadrul aparatului Ministerului Finanțelor, Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, Ministerului Sănătății, Ministerului Educației și Cercetării, Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și din institutiile aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea acestora, funcționarii publici din cadrul aparatului Administrației Prezidențiale, Secretariatului General al Guvernului și Ministerului Justiției, precum și funcționarii publici parlamentari din serviciile Parlamentului, cu excepția*

celor prevăzuți la pct. 1 și 2, beneficiază, pentru complexitatea muncii, de o majorare a salariului de bază de 15%”.

2. La Capitolul II, litera A, punctul I, punctul 3 de la notă va avea următorul cuprins: „3. Personalul contractual din cadrul aparatului Ministerului Finanțelor, Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, Ministerului Sănătății, Ministerului Educației și Cercetării, **Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului**, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și din instituțiile aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea acestora, funcționarii publici din cadrul aparatului Administrației Prezidențiale, Secretariatului General al Guvernului și Ministerului Justiției, precum și din serviciile Parlamentului, cu excepția celui prevăzut la pct. 1 și 2, precum și cu excepția personalului prevăzut la cap. II lit. A pct. I subpct. 2.4 din prezenta anexă, beneficiază, pentru complexitatea muncii, de o majorare a salariului de bază de 15%”».

Cererea de reexaminare formulată de Președintele României a condus la redeschiderea procedurii legislative, strict din perspectiva necesității respectării procedurii de adoptare a actului normativ ca lege organică, iar Parlamentul, în dezacord cu motivele și rațiunile acestei cereri, a modificat actul normativ, cu depășirea limitelor cererii de reexaminare, contrar prevederilor art. 77 alin. (2) și art. 147 alin. (4) din Constituție.

Exercitarea atribuției constituționale a Președintelui României de a solicita reexaminarea unei legi, o singură dată, potrivit art. 77 din Constituție, declanșează un raport constituțional cu autoritatea legiuitoare, în care competența Parlamentului este limitată de cererea de reexaminare formulată de Președintele României. Aceste limite presupun reluarea procesului legislativ în coordonatele stabilite de Președintele României și, totodată, garanția că Parlamentul nu realizează intervenții legislative fără legătură cu cererea de reexaminare. O soluție contrară, ar conduce la situația în care în urma reexaminării, legea transmisă la promulgare ar conține

dispoziții noi, introduse pentru prima dată sau modificate în procedura de reexaminare, fără nicio legătură cu motivele invocate în cererea de reexaminare, cu privire la care Președintele nu ar putea să mai exercite dreptul de a solicita reexaminarea lor.

În acest sens, subliniem că, pe lângă jurisprudența Curții Constituționale anterior invocată, în accepțiunea căreia redeschiderea procedurii legislative ca urmare a formulării unei cereri de reexaminare, potrivit art. 77 alin. (2) din Constituție, este limitată la obiecțiunile formulate de Președintele României, instanța constituțională a reținut că *„relația dintre Președintele României și Parlament este caracterizată printr-un dialog constituțional permanent, iar în cadrul acestuia fiecare dintre cele două autorități trebuie să colaboreze în mod loial, cu respectarea rolului lor constituțional. Astfel, constituantul a acordat dreptul Președintelui de a cere reexaminarea legii pentru a se putea corecta erorile materiale comise în actul de legiferare sau pentru a se regândi o anumită soluție legislativă atât pentru motive de constituționalitate, cât și de oportunitate. Prin intermediul acestui mecanism constituțional se deschide un dialog interinstituțional ce trebuie să fie guvernat de normele constituționale referitoare la colaborarea loială între acestea. În acest caz, Parlamentului îi revine rolul fie de a-și însuși observațiile, fie de a le repudia, fie de a respinge la vot propunerea/proiectul de lege, atunci când consideră că motivele invocate sunt neîntemeiate, iar anvergura acestora determină caracterul inacceptabil al legii. Prin urmare, dialogul constituțional are drept efect redeschiderea procedurii legislative între aceste instituții, însă numai în limitele cererii de reexaminare. Depășirea acestor limite ar acorda, în cadrul acestei relații, un rol preeminent fie Parlamentului, fie Președintelui României, după caz, întrucât, dacă s-ar redeschide procedura legislativă indiferent de limitele cererii de reexaminare, Parlamentul ar putea adopta o lege cu un conținut total diferit față de cea inițială, iar Președintele României nu va mai putea cere reexaminarea acesteia, fiind vorba, în sens strict formal, de aceeași lege, ceea ce impune promulgarea acesteia în termen de 10 zile de la comunicarea sa. În același sens, Curtea reține că, din contră, dacă s-ar aprecia că în ipoteza antereferită Parlamentul a adoptat o nouă lege, Președintele României ar dispune de dreptul de a formula o nouă cerere*

de reexaminare; or, această apreciere ar aparține Președintelui României, care ar putea bloca procesul legislativ, transformând dreptul de veto suspensiv de care beneficiază într-unul decizional” (Decizia nr. 63/2018).

De altfel, la nivel infraconstituțional, în acord cu acest principiu, procedura de soluționare a cererii de reexaminare formulate de Președintele României este reglementată de art. 142 din Regulamentul Camerei Deputaților și de art. 157 din Regulamentul Senatului. Potrivit art. 142 din Regulamentul Camerei Deputaților: *„(1) Reexaminarea legii de către Camera Deputaților, în urma cererii făcute de Președintele României, în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituția României, republicată, va avea loc în cel mult 30 de zile de la primirea cererii. Reexaminarea legii se efectuează mai întâi de Camera Deputaților, dacă aceasta a fost prima Cameră sesizată, după care se trimite legea adoptată Senatului, care va decide definitiv. În situația în care Camera Deputaților este Cameră decizională, legea adoptată se trimite Președintelui în vederea promulgării. (2) Reexaminarea legii pe baza cererii Președintelui României se face cu respectarea procedurii legislative. (3) Raportul comisiei, cu privire la solicitările formulate de Președintele României cuprinse în cererea de reexaminare, va cuprinde una dintre cele 3 variante: a) propunerea de adoptare a legii modificate și completate în întregime sau parțial, în sensul cerut de Președinte în cererea de reexaminare; b) propunerea de adoptare a legii în forma adoptată inițial de Parlament, în cazul în care se resping solicitările formulate în cererea de reexaminare; c) propunerea de respingere a legii. În cazul în care solicitările din cererea de reexaminare sunt acceptate, în parte sau în totalitate, comisia va formula textele corespunzătoare și raportul va cuprinde toate amendamentele admise și respinse depuse de deputați. Textele propuse trebuie să aibă legătură cu solicitările din cererea de reexaminare și să asigure corelarea tehnico-legislativă a tuturor dispozițiilor legii. În cazul în care se resping solicitările formulate în cererea de reexaminare, raportul nu va mai cuprinde amendamentele depuse. (4) Se supun dezbaterii plenului Camerei Deputaților, după regulile procedurii legislative, propunerile Comisiei sesizate în fond de adoptare a legii modificate sau completate în întregime sau parțial, în sensul solicitărilor formulate de Președintele României cuprinse în cererea de reexaminare, sau, după caz,*

propunerile Comisiei de adoptare a legii în forma adoptată inițial, în cazul respingerii solicitărilor cuprinse în cererea de reexaminare. În ședința dedicată votului final se votează legea în ansamblul ei. Dacă nicio formă a legii supusă aprobării nu este adoptată de Cameră, legea este respinsă. (5) În situația în care propunerea de respingere a legii nu întrunește numărul de voturi necesar adoptării, se restituie comisiei în vederea reexaminării, avându-se în vedere încadrarea în termenul prevăzut la alin. (1)”.

Totodată, potrivit art. 157 din Regulamentul Senatului: „(1) În cazul în care Președintele României cere, înainte de promulgare, reexaminarea unei legi adoptate prima dată de către Senat, cererea va fi înscrisă în termen de cel mult 30 de zile în proiectul ordinii de zi a Senatului. (2) Reexaminarea legii pe baza cererii Președintelui României se face cu respectarea procedurii legislative”.

Astfel, jurisprudența Curții anterior menționată este reflectată și la nivel regulamentar, aceste prevederi ale regulamentelor celor două Camere având o relevanță constituțională, prin raportare la art. 77 din Constituție.

În cazul legii criticate, prin procedura de reexaminare, Parlamentul a adoptat o lege cu un conținut diferit față de forma inițială și pe cale de consecință, o nouă soluție legislativă neavută în vedere de cererea de reexaminare, depășind limitele reexaminării și acționând ca într-o procedură obișnuită.

Într-o astfel de situație, având în vedere imposibilitatea de a cere reexaminarea unei astfel de dispoziții, introduse pentru prima dată într-o procedură de reexaminare derulată în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție, legiuitorul a nesocotit obligația de loialitate constituțională, iar legea criticată a fost adoptată cu încălcarea art. 77 alin. (2) din Constituție.

Față de cele de mai sus, în raport și cu bogata jurisprudență a Curții Constituționale în materia limitelor sesizării Parlamentului pentru reexaminarea legii prin cererea de reexaminare formulată de Președintele României, limite trasate exclusiv pe cale jurisprudențială, legea criticată a fost adoptată și cu încălcarea art. 147 alin. (4) din Constituție.

2. Încălcarea art. 1 alin. (5) prin raportare la art. 111 alin. (1) și art. 138 alin. (5) din Constituție

În subsidiar, în măsura în care instanța constituțională apreciază că nu au fost depășite limitele cererii de reexaminare, considerăm că intervențiile legislative ale Parlamentului în procedura reexaminării au un impact direct, suplimentar și distinct de impactul inițial, asupra bugetului de stat, implicând modificări pentru care sunt incidente dispozițiile art. 111 alin. (1) și art. 138 alin. (5) din Constituție.

Potrivit art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice intitulat *„Limite privind micșorarea veniturilor și majorarea cheltuielilor bugetare”*, se prevede că *„(1) În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative/măsuri/politici a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, se va întocmi o fișă financiară, care va respecta condițiile prevăzute de Legea nr. 69/2010 (...); (2) În cazul propunerilor legislative, Guvernul va transmite Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, fișa financiară prevăzută la alin. (1), în termen de 45 de zile de la data primirii solicitării”*.

În jurisprudența Curții Constituționale, s-a statuat în repetate rânduri cu privire la efectele pe care le produce lipsa fișei financiare, respectiv că *„în lipsa unei fișe financiare reactualizate la momentul adoptării legii conform art. 15 alin. (3) din Legea nr. 500/2002, [...] și în lipsa unui dialog real între Guvern și Parlament [...], nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală”* (Decizia nr. 22/2016, par. 59, Decizia nr. 593/2016, par. 30).

Fișa financiară prevăzută de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 nu trebuie confundată cu punctul de vedere emis de Guvern. Astfel, având în vedere modificările aduse legii în urma parcurgerii procedurii de reexaminare, apreciem că Parlamentul și-a încălcat obligațiile constituționale, respectiv cea privind solicitarea fișei financiare care trebuia să însoțească propunerea legislativă [art. 138 alin. (5) din Constituție] sau cea privind solicitarea informării din partea Guvernului [art. 111 alin. (1) din Constituție].

În ceea ce privește incidența dispozițiilor care impun solicitarea fișei financiare, Curtea Constituțională a statuat că, atâta vreme cât dispozițiile legale generează impact financiar asupra bugetului de stat, obligația solicitării fișei financiare incumbă tuturor inițiatorilor, iar dacă acestea sunt rezultatul unor amendamente admise în cadrul procedurii legislative, prima Cameră sesizată sau Camera decizională, după caz, are obligația de a solicita fișa financiară (Decizia nr. 646/2020, par. 63).

Obligațiile constituționale prevăzute de art. 111 alin. (1), respectiv de art. 138 alin. (5) din Constituție incumbă Parlamentului indiferent de momentul la care intervin respectivele amendamente cu impact bugetar sau ciclul legislativ parcurs, în procedura adoptării inițiale sau în procedura de reexaminare la cererea Președintelui României. Din analiza fișei parcursului legislativ al legii criticate nu rezultă că autoritatea legiuitoare s-a conformat acestor obligații constituționale, așa cum au fost acestea dezvoltate în jurisprudența instanței constituționale, nesolicitând o fișă financiară actualizată, potrivit art. 138 alin. (5) din Constituție și nici o nouă informare din partea Guvernului, potrivit art. 111 alin. (1) teza finală.

3. Încălcarea art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție

Una dintre modificările aduse de Senat, în procedura reexaminării, vizează *„Încadrarea/numirea personalului din cadrul ministerelor reorganizate”*, care *„se face cu stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare la nivelul maxim aflat în plată la data reorganizării, pentru aceeași funcție, categorie, clasă, grad, treaptă și gradație de vechime, precum și cu respectarea sistemului ierarhizării funcțiilor publice”*.

Față de forma în vigoare, care a stabilit în anul 2024 că *„(3) Încadrarea personalului preluat potrivit alin. (2) se realizează cu respectarea procedurii și regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal și cu menținerea drepturilor salariale avute la data preluării”*, amendamentul introdus stabilește un nivel maxim aflat în plată pentru aceleași funcții, categorii, clase, grade, trepte și gradații de vechime.

Astfel, se creează un tratament diferențiat între personalul încadrat/numit în urma reorganizării ministerelor, ca urmare a învestirii unui nou Guvern în luna decembrie 2024 și chiar anterior acestor reorganizări, pe de o parte, și personalul încadrat/numit în viitor, ulterior intrării în vigoare a acestei legi, creându-se un privilegiu pentru cea din urmă categorie.

Astfel, scopul pe care l-a avut în vedere legiuitorul, de a evita unele litigii de muncă justificate de salarizarea neunitară a personalului angajat pe aceleași funcții în cadrul acestor ministere reorganizate, nu va putea fi atins.

Pentru aceste considerente, apreciem că art. I din legea supusă controlului de constituționalitate, introdus în procedura reexaminării, prin conținutul său, contravine art. 16 din Constituție.

În considerarea argumentelor expuse, vă solicit să admiteți sesizarea de neconstituționalitate și să constatați că Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2024 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale este neconstituțională, în ansamblul său.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

NICUȘOR-DANIEL DAN

